

На нашето орле

Отъ единъ войникъ

На тебъ дете азъ гледамъ съсь възхита,
съсь гордостъта на български войникъ
и съ волята въвъ мене не убита,
Родината да пазя съ моя шикъ.
А ти да крепнешъ подъ лазурното небе,
о, младо, българско орле!

На тебъ отдалъ съмъ всички мои сили.
Животътъ ми на тебъ е отреденъ.
Расти въ борбата. Врагове сж впили
отровни си стрели въ духа ни въ тоя день.
Въвъ този тежъкъ день въ тебъ всѣки ще се взре.
На щрекъ о, българско орле!

Върви по пѣтя на дѣдитѣ наши,
по стрѣмний пѣтъ — победата е тамъ.
Врагътъ тебъ нивга нѣма да уплаши.
Върви напредъ въ очитѣ съ буенъ пламъ.
Да видятъ всички какъ за Царъ и родъ се мре.
Напредъ о, пламенно орле!

Обичай нашата Родина мила,
Тя най-красива е на този свѣтъ.
Съ блага природата е надарила
земята ни що днесъ е кжтъ богатъ.
И всички намъ на будна стража ни зове.
На щрекъ о, българско орле!

Азъ виждамъ те какъ стѣпвашъ гордо, смѣло,
отъ радостъ моето сърдце тупти.
Да бже вѣчно твойто свѣтло дѣло,
къмъ по-велики и щастливи дни.
И нека Богъ тебъ нови сили ти даде.
Напредъ о, българско орле!

Поручикъ ХРИСТО ПЕНЕВЪ